

fortsættes Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg ventede forbausset paa Tilraab fra den anden Side af Salen. Jeg er altsaa ikke rigtig klar over, hvad jeg bliver beskyldt for i Morgen i „Social-Demokraten“, fordi jeg har stemt sammen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at det, han her sidst har sagt, daarligt gaar ind paa og under ingen Omstændigheder rokker ved mine Udtalelser. Vi Kommuniste har aldrig nogen Sinde, heller ikke i 1924, kritiseret en Skattepolitik, der gik frem efter de Linier, der kan læses ud af vort Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueafgift. Det, vi gjorde i 1924, var, at vi sagde paa Møderne, naar det kom til Forhandling: her paaستاar Socialdemokraterne, at de vil gennemføre disse Ting, men naar de bliver valgt, vil I faa at se, at det sker ikke. Det er fra Socialdemokratiets Side et rent Agitationsforslag for at fiske Vælgerstemmer, intet andet. Den Karakteristik er rigtig, og den var rigtig. Det ændrer ikke, at selve Forslagets Principper synes os uhyre tiltalende, at Forslaget netop er af en saadan Art, at vi kan anvende det og er i Stand til at stille det, men ganske vist gaar vi heller ikke rundt og siger: nu stiller vi dette Forslag, og ved Hjælp af vore to Stemmer skal det blive gennemført. Socialdemokratiet foregøglede i 1924 Vælgerne, at ved at stemme socialdemokratisk vilde man faa Formuebeskatningen gennemført. Noget saadant har vi ikke gjort og agter ikke at gøre, men vi ved, at det kan lade sig gøre at faa drevet en anden Politik paa visse Punkter end den, der bliver drevet, hvis man henholder sig til de Grundbetragtninger, som er nedlagt i Udtalelser af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og Socialministeren, og som jeg citerede før, hvis man indstiller sig paa, at der er andre Kræfter, der skal sættes i Bevægelse og tvinges til Eftergivenesshed, end lige akkurat nogle Partiførere og Partimedlemmer, som skal overtale her i Salen, og at det i den Henseende gælder om at sætte Arbejderklassens organiserede Magt bagved Kravet om, at Krisens Byrder lægges paa Overklassen. Og det siger Socialdemokraterne, at det vil de under ingen Omstændigheder. Nu vel, naar man fører en Politik, hvor man siger: Arbejderne, Vælgerne bedes kun foretage en aktiv Ting, nemlig stemme hvert fjerde Aar og ellers holde sig i Ro, er

det Udtryk for, at man ikke har Villie til at søge gennemført de Programmer, man gaar til Valg paa. Derfor maa vi angribe Socialdemokratiet paa dette. Det er ogsaa rigtigt, at vi i hele vor Agitation, vore Taler, Skrifter o. s. v. i temmelig høj Grad vender os mod Socialdemokratiet. Naturligvis. Det ligger netop saadan, at Socialdemokratiet overfor Arbejderne foregiver, at det har et Program, men det bryder dette Program hver eneste Dag. Maa vi da ikke fastslaa dette? Naturligvis maa vi det. Er der Arbejdere her i Landet, der tror, at det konservative Parti er et Arbejderparti? Nej, til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og andre konservative Talere ved adskillige Lejligheder søger at give det Skær af, at det er et socialt indstillet, demokratisk Parti, tror Arbejderne ikke paa det. Tror Arbejderne her i Landet paa, at Venstre er et Arbejderparti? Nej. Til Trods for, at Skældsordstenen er forsvundet fra „Social-Demokraten“s Spalter og man fremstiller Venstre som et hyggeligt, socialt indstillet Parti, tror Arbejderne aldeles ikke paa det, men betragter Venstre som Storbøndernes Parti, et Parti, som er fjendtlig indstillet overfor Arbejderklassen. Er det nødvendigt at anvende særlig lang Tid overfor organiserede Arbejdere for at bevise, at Venstre og det konservative Folkeparti er arbejderfjendtlige Partier? Nej, det er det ikke. Det ved Arbejderne. Det drejer sig kun om at angive, hvilke Linier der skal følges for at tvinge disse Partier til Eftergivenesshed: Det beskæftiger vi os med. Men naar Socialdemokratiet Gang paa Gang i sit Program og i Ord siger eet, men i Gerning gør det stik modsatte, paapeger vi det, fordi en Mængde Arbejdere endnu tror, at Socialdemokraterne er et Arbejderparti i sin Politik, og dem maa vi rive ud af deres Vildfarelse.

Det er en meget daarlig Argumentation; naar Finansministeren staar op og slynger ud i Salen: Kommunisterne har to Gange stemt mod direkte Skatter her i Tinget, altsaa er de Modstandere af saavel direkte som indirekte Skatter, og naar han saa, naar jeg beder om Beviserne, ikke kan sige andet end: Gaa hen og se i Rigsdagstidende. Rigsdagstidende! hvor der ikke staar, hvordan de enkelte Rigsdagsmedlemmer og Partier har stemt. Jeg maa da oplyse, at vi har een Gang stemt imod direkte Skatter. Det drejede sig om en almindelig Forhøjelse af den nuværende Indkomstbeskatning, altsaa en Skat, som ogsaa vilde ramme dem med de smaa Indtægter. Det vendte vi os imod. Hvis man havde stillet Forslag om